

तनुपर्यं, [२] औ, (तनुः सप्तोषवैति: तनुपर्य-
नाव यत् पर्यं विविरिवये: ।) परमेष्ठरोप-
वीतिदानतिथिः। यत् शास्त्री शूर्विमा। इति
तिथादित्वम्।

तनुगातः, पुं, (तनुगातः इव ।) यादः। इति
हेमचक्रः ॥

तनुनियोजः, पुं, (तनुनेत्र नियोजः तनुवत् नियोजो
यस्य या ।) लाजः। इति शृण्टरकावली ॥

तनुभः, पुं, (तनुरिव भातोति । भा+कः ।) सर्वपः।
इवमरः । २।११०। यदृः। इति जटाधरः ॥

तनुरं, औ, (तनुरस्तत्त्वेति । तनु+श्वादित्वात्
रः ।) न्द्राकामम्। इति शृण्टरनावली ॥

तनुलं, औ, (तनुरम् । रक्ष लक्षम् ।) न्द्राक-
मम्। इति हेमचक्रः ॥

तनुवापः, पुं, (तनून् वपतीति । वप+“कम्भे-
श्वय्” । ३।२।१। इति अङ् ।) तनुवापः।
इति जटाधरः। तांति इति भावा। तन्म् ।
इति शृण्टमाका। तांतु इति भावा ॥

तनुवायः, पुं, (तनून् वपति विकारयति चाला-
कारेत्वेति । वे+“बंधावाय्” । ६।२।७०।
इवङ् ।) लाजः। इवमरः । २।१।११। (तनून्
वपतीति । वे+“कम्भेश्वय्” । ३।२।१।
इवङ् ।) तनुवायः। इति शृण्टरनावली ॥
(यथा, मनुः । ८।१४७।
“तनुवायो दश्यपं ददादेकप्रलापिकम् ।”)

तनुविहा, औ, (विहृतेत्वै । वि+यह+
अप् । वियहो देहः। तनुभिर्मितौ वियहो-
यसाः ।) कदली। इति चिकाळशेषः ॥

तनुद्राजा, औ, (तनुवपनार्थं या शाखा यह-
मित्वये ।) तनुवपवश्वम्। तांतुवर इति
भावा। तनुपर्यायः। गर्सिका २। इति हेम-
चक्रः ॥

तनुवनतं, त्रि, (तनुनातनुभिर्वा वनतं आप्तम् ।)
द्वृविश्वृतवल्लादि। विज्ञान कापड इति
भावा। तनुपर्यायः। ऊतम् २ स्फूतम् ३
उतम् ४। इवमरः । ३।१।१०१।

तनुवारः, पुं, (तनुः एव वारो यत्र ।) शुवाक-
रुषः। इति चिकाळशेषः ॥

तन्म, औ, (तनोति तन्ते इति वा । तन+
कम्भादौ यदावयं इत् । तवि छुटुमध्यारेण+
यन् वा ।) छुटुमध्यारम्। (छुलप्रतिष्ठादिक-
वितिः। यथा, महाभारते । १।१४८।६।
“दन्वाशुपावानय सम्पूर्याय
बहुहरेत् सख्य कुलस्य तन्म् ।”)

विडाकः। औविः। प्रधानम्। तनुवायः।
परिष्कः। वृतिशास्त्राविशेषः। ईतुः। उभ-
वायेप्रयोजकम्। इतिकर्त्तव्यता। इति मेदिनी।
राइम्। परच्छन्दः। करणम्। अर्यावाधकः।
तनुः। वेत्यम्। खराद्यनिना। इति हेम-
चक्रः । (यथा, माये । २।८८।
“तन्मावायविदा योगेमर्कलान्धितिष्ठता ।”)
प्रवर्णः। इति शृण्टरनावली ॥ शृण्टः। इति

घरविः। घरम्। यहम्। वपमवावगम् ।
(यथा, महाभारते । १।१।१३०। “तदापाप्तत्
विवौ तन्ते अविरोप्य सुवेषे पटं इयनी ।”)
ज्ञातम्। इति नावरथेष्वनिमझ्ञारी । (शास्त्रम् ।
इति विवः । यथा, देवीभागवते । २।१।११६।
“अवैरश्वमतवर्णं वालैदेटावमवितम् ।”)
घवहारः। नियमादिः। यथा, महाभारते ।
१।१०३। २६।
“शुला लं प्रतिपदालं प्राप्तेः वह पुरोहितेः ।
आपहम्मार्थं कुशलैर्लोकतत्त्वमवेष्य च ।”)
शिवोक्तशास्त्रम्। तत्र चतुःशिवचक्रम् ।
यथा,—
“सिहोचरं महातन्त्रं कालैतत्त्रं कुलार्चम् ।
क्षारार्चं नीलतन्त्रं फेनकारोत्तमसुत्तमम् ।
देवागमं उत्तराखं श्रीक्रमं विहियामलम् ।
मत्स्यद्रक्षं सिद्धाखारं विहियारस्तं तथा ।
धाराहीतन्त्रं देवेशि । योगिनीत्वात्तमलम् ।
गणेशविमविष्णु तन्त्रं निलातन्त्रं शिवागमम् ।
चारुकालं गृहेश्वरं तन्त्रं निरात्मनुत्तमम् ।
इं च माहेश्वरं तन्त्रं निरात्मनुत्तमम् ।
कुलप्रकाशकं देवि । कालं गान्धवंकं शिवे ।
क्रियापारं विवन्धालं खतन्त्रं तम्भुत्तमम् ।
समोहनं तत्त्वराजं लक्षितालं तथा शिवे ।
राधालं गालिनीतन्त्रं रद्धयामलत्तमम् ।
द्वहृत्श्रीक्रमं तन्त्रं गपालं शुक्रसुरिनो ।
विशुहेश्वरतन्त्रं मालिनीविषयं तथा ।
समयाचारतन्त्रं भैरवीतन्त्रसुत्तमम् ।
यौगिनीहृदयं तन्त्रं भैरवं परमेश्वरि ।
संगत्कामारकं तन्त्रं योनितन्त्रं प्रकौरितिम् ।
तत्त्वानारचं देवेशि । नवरबेश्वरं तथा ।
कुलचूडामवितन्त्रं भावचूडामशीयकम् ।
तत्त्वटेवप्रकाशच कामाख्यानामकं तथा ।
कामधेश्वरं कुमारी च भूतदामरसंश्वकम् ।
मालिनीविषयं तन्त्रं बालं ब्रह्मायामलम् ।
विश्वसारं महातन्त्रं महाकालं कुलान्धितम् ।
कुलोद्धीशं कुलिकालं यन्त्रचिन्तामशीयकम् ।
एतानि तत्त्वरत्नानि वफलानि युगे युगे ।
कालीविलावाकादीनि तत्त्वाणि परमेश्वरि ।
कालकर्णे सुमिहानि अच्छकानासु भूमिषु ।
महाश्वीनादितन्त्राणि अविकर्षे महेश्वरि ।
सुविहानि वरारोहे । रथक्रान्तासु भूमिषु ॥”

इति महाविहियारस्तम् ॥ * ॥

अपि च ।

“चतुःशिवचक्र तत्त्वाणि यामलादीनि पांवंति ।
सफलानीह वाराहे । विष्णुक्राकाश भूमिषु ।
कल्पमेदेन तत्त्वाणि कथितानि च यानि च ।
पादकमोहवायैव विफलानीह सुन्दरि ।”

इति महाविहियारस्तम् ॥

तत्त्वागमस्य लक्षणं यथा,—

“शिवचक्र प्रलयवैव देवतानां यथावेनम् ।
साधनवैव सर्वेषां पुराचरणमेव च ।
षट्कम्भमेश्वरवैव ध्यानयोगचतुर्विष्णुः ।

वामभिर्वचवैर्युतमागमम् तदिद्वृद्धाः ।” * ।
वामजस्य लक्षणम् ।
“शिवचक्र ज्ञोतिशास्त्रान् निवायप्रदैपतम् ।
क्रमस्त्रं वर्णमेदो जातिमेदस्त्रयैव च ।
सुग्रन्थमेश्वरं वंशातो यामलस्थानवक्षम् ।” * ।
तत्त्वागमस्य लक्षणम् ।
“सर्वेष प्रतिसर्गच भन्ननिर्णय एव च ।
देवतानाच संस्थानं तौर्धनावैव वर्णनम् ।
तथैवाश्रमधर्मेश्वरं विप्रसंस्थानमेव च ।
संस्थानवैव भूतानां वनवायावैव विषयः ।
उत्तमितिर्विवाहानाच तत्त्वां कल्पवंशितम् ।
संस्थानं ज्ञोतिशास्त्रवैव पुराचारानमेव च ।
जोक्षल वर्णवैव व्रतानां परिमावकम् ।
शौचाश्रौचल चालानं वरकावाच वर्णनम् ।
हरचक्रल चालानं शौचित्योवैव लक्षणम् ।
राजघर्मो दानवर्मो शुग्रमेश्वरयैव च ।
घवहारः कथते च तथा चार्धालवदेवम् ।
इवादिवचवैर्यं तन्मनिब्रमित्वैवते ।” * ।
तत्त्वागमात्मगम् ।
“विज्ञवंदिरिदो देवानां इदानासदिवित्या ।
नदीनाच यथा तत्त्र वर्णतां वर्णतां हिमालयः ।
प्रज्ञतः चर्वद्वचार्वा राजामिको यथा वरः ।
देवीनाच यथा दुर्गं वर्णां वालैको यथा ।
तथा चमस्त्राचार्वाणीं तन्मशास्त्रमुत्तमम् ।
सर्वकामप्रदं पुरायं तन्त्रं च वेदस्मिन्तम् ।
कौरीनं देवदेवस्य हरस्य मतमेव च ।
पावर्ण अद्वानामामिह लोके परच च ।” * ।
तत्त्वागमस्य लक्षणं यथा,—
“न श्वरं विक्षराइसुमिपि वर्णश्वरैरपि ।
चंचपाहे प्रवस्त्रामि लोककर्पोत्तवर्मीर्मा ।
दिवि देवे नवलवै वातावे व्रजशास्त्रे ।
वाचमाचं भारते च वितौ तत्त्वाणि यानि च ।
आगमं चिविषं प्रोक्तं चुर्येन्द्रेवं चुत्तम् ।
कल्पचतुर्विष्णुः प्रोक्तः आगमो चामरस्त्राचा ।
यामलच तथा तन्त्रं तैर्णी मैदाः एव एव ।
सुत्कालं प्रपञ्चव चारदालं च भारतः ।
महार्णवकं कपिलो योगः कल्पः कपिलजः ।
च्छत्वशुद्धिर्वैरच विहृतं दरक्षनाथाः ।
प्रथमोद्वस्त्रहस्तु झोका दश प्रकौरिताः ।
हितीतो सुक्लकस्त्र वट्सहस्राविं लक्षणा ।
झोकाः ग्रताहृदं लक्षात्तस्त्रृतीविषयहस्तकः ।
शतहृदयं विषयकालं झोकानी भावितिश्वरितः ।
चिंप्रोत्तेवस्त्रहस्तु झोकानी भावुकं लक्षणा ।
प्रपञ्चे प्रथमे तन्त्रे हितीवै चुत्तमं लक्षणा ।
चहसाक्षि तथा झोकाः चपरिश्वरितं लक्षणा ।
भूतनेत्रवहस्तकः झोकीयैव प्रचुरहस्तकम् ।
घृतचक्रं प्रतिझोकाः प्रपञ्चः कपिलविषया ।
कलालं च वहस्तकः वहस्तकाविषयाः प्रकौरिताः ।
प्रचुराविषयाधिकाः झोकाः वहस्तकाविषयाः चारदालाः प्रकौरिताः ।
विषयश्वरिताः झोकानी भावुकं लक्षणा ।
विषयश्वरिताः वहस्तकाविषयाः ।